

Kedves Kollégák!

Lapszámunk képi világát a barokk, illetve a képernyő-felvételek uralják. Szimbolikusan kifejezik egyesületünk tagkönyvtárainak két tevékenységi körét: a régi könyves és általában a művészeti örökség megőrzésére irányuló foglalatosságot, illetve a digitális világban való jelen- és otthonlétet, ahol immár megszokottak, begyakoroltak, természetesnek érezzük, hogy a munkánk jelentős részét a monitorok előtt végezzük.

Egyesületünk legtöbb kollégát megmozgató eseménye a nyári közgyűlés és konferencia. Idén Eger adott otthont a háromnapos találkozásnak, amelynek keretében az egyesületünk tisztújítására is sor került. Habár a tervezettnél hosszabb időtartamú közgyűlésen úgy érezhettük, hogy a felhők nemcsak az eget borították be – Kusper Judit konferencia-előadásának szellemében „égszakadás-földindulás” tett próbára bennünket –, a nap végére a jótékony zápor és nemkülönben a közgyűlés záporozó kérdései-feleletei után mégsem a „fejünkön egy nagy koppanás” következett be, hanem a Nap aransugarai vonták megnyugtató fénybe a várost és könyvtáros közösségünket is. Gratulálunk az új elnökségnek, Isten áldja meg erőfeszítéseiket, szaporítsa meg erejüket, és vezesse, irányítsa gondolataikat közös fókuszpontok felé.

A konferencia témáját a hely szelleme inspirálta: Egerben az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem jelképesen is hitet tesz amellett és ténylegesen is lendülettel dolgozik azon, hogy a tanulás és a tanulás általi felemelkedés az egyénre és a vidék egészére is érvényes és elérhető lehetőséget jelentsen.

Itt tudtunk elmélyülni abban, hogy mégsem csak a tudás önmagában a fontos, hanem az élet értelmének a megtalálása is – vagyis mindig legyen szemlélet- és jellemformálás az információk felkutatása, az ismeretek elsajátítása és a készségek csiszolása mellett. A kíváncsiság, az igazság szenvedélyes keresése az igazi boldogság elérését is magában kell hogy foglalja. „Tanuljátok meg tőlem...” (Mt 11,29) Jézus figyelemztetését és meghívását is tolmácsolta nekünk az EKKE oktatói közössége.

De vissza a képernyőhöz. Lapszámunk legrészletesebben megírt és felvételekkel is dokumentált beszámolója a Pázmány Péter Katolikus Egyetem repozitóriumának tervezéséről és kivitelezéséről, az egyetem tudományos outputjának gyűjtésére, rendszerezésére és disszeminációjára kidolgozott munkafolyamatokról, fontos döntésekről szól. A felsőoktatási könyvtárak számára tényyszerűségében is követendő, mások számára viszont az átgondoltság, a hosszú távra tervezés, a megfontolt közös előrehaladás, a külső szakértőkkel való kapcsolattartás területén lehet példaértékű tapasztalatuk és az új szolgáltatásuk.

A lapszámamban néhány fotó erejéig jelenik meg egy másik, önálló téma, de mindenképpen szeretném felhívni rá a figyelmet. Az MKE könyvtárosaival kínai tanulmányúton vettem részt júniusban. Az útról átfogó beszámolót írt Szűts Etele, a Könyvtári Intézet igazgatója a Háromka 2025/3. számában: <https://journals.oszk.hu/haromka/article/view/41488>. Még részletesebb beszámolók jelennek meg az OSZK blogján (l. https://nemzetikonyvtar.blog.hu/2025/09/23/magyar_konyvtarosok_kinaban_1_resz), érdemes követni, olvasni őket. A Könyvtártudományi Szakkönyvtár a „Könyvtárosok dolgozószobája” rendezvényei keretében tervezi a kínai tapasztalatokat, élményeket megosztani. Miért hozom ezt ide? Azért, mert bár úgy érezhetjük, hogy Kína távol van, és nem vagyunk egymásra közvetlen hatással, ez a távolság az MI terjedésével egyre inkább csökkenni fog. Egyfajta benchmarking mérlegelés lehet összehasonlítani a saját működésünket velük. Individualista kultúránk számára erőteljes figyelmeztetés lehet Kína közösségi alapon szerveződő és működtetett kultúrája és könyvtárügye. Az önmagával meghasonlott közösség vagy ország szükségszerűen pusztulásra van ítélve. Kínát látva – erről a jézusi igazságról győződik meg a (szak)ember.

BÁLINT ÁGNES

Tiszántúli Református Egyházkerület
Közgyűjteményei